

ACTES SOCIALS DEL CONGRÉS

El Congrés havia previst diversos actes socials que, a més de complementar les sessions científiques, contribuïssin a fer de la trobada una reunió amistosa i informal dels assistents. Les activitats organitzades oficialment i les que alguns grups de congressistes —especialment els més joves— arranjaren pel seu compte, aconseguiren plenament aquest objectiu.

El dia de la inauguració, al matí, una representació del Congrés visità les instal·lacions de la fàbrica de cervesa San Miguel, empresa col·laboradora del Quinzè Congrés, en el polígon industrial «El Segre», als afores de la ciutat. Els visitants feren un recorregut que els mostrà les fases fonamentals de l'elaboració de la cervesa, que també pogueren assaborir.

A la Paeria, després de la Sessió Inaugural, l'alcalde de la ciutat oferí una recepció als congressistes. En el solemne i històric marc del Saló del Retaule, després d'unes cordials paraules de benvinguda, el paer en cap explicà breument el significat històric del lloc per a la ciutat de Lleida i el funcionament actual del consistori. Finalment, invità els assistents a visitar i conèixer les excavacions arqueològiques que es duen a terme en els sòtans d'aquell edifici. Els assistents quedaren, en una gran part, sorpresos en descobrir el tresor amagat en el subsol de la Paeria. I no ens referim pas al tast de les delícies de la cuina lleidatana i dels seus vins, sinó a les pedres que evocuen les glòries de la llerda romana.

El segon dia d'activitats, 31 d'octubre, el Congrés oferí als assistents, i a la ciutat de Lleida, un recital de Raimon a l'Auditori Enric Granados. En contactes previs amb l'artista, Raimon es mostrà il·lusionat de participar en aquest esdeveniment. És ben conegut l'esforç incansable d'aquest home al llarg de molts i difícils anys, en la defensa de la llengua i la cultura catalanes. Velles i inoblidables cançons es varen combinar amb algunes de noves, que oferí com un avançament del disc que estava preparant. Persones d'edats molt diverses acompanyaven els fragments més populars de les cançons. Uns quants joves vinguts de Bellpuig corejaven amb gran entusiasme, i veu força alta, les cançons, avançant-se de vegades al propi cantant. Quan aquests joves foren convidats a anar al camerí a saludar Raimon, no s'ho podien creure. Explicaren que se sabien totes les seves cançons perquè els seus pares en tenien els discs. Pel que sembla, els havien transmès —augmentada— la seva admiració pel

Recital de Raimon a l'Auditori Enric Granados de Lleida (31 d'octubre de 1996).

La participació dels joves fou nombrosa i entusiasta en tots els actes científics i socials. En la fotografia, els estudiants amb Raimon.

cantant de Xàtiva. Tot just començava la nit de Tots Sants. En acabar el recital, el temps es mostrava condescendent amb els forasters; què se n'havia fet d'aquell rel lent que moltes persones associem a les nits lleidatanes? Potser sí que havia arribat el canvi climàtic. Els més prudents —reconeguem-ho, la prudència augmenta amb el pas dels anys— feren cap als seus hotels i cases. Els més joves iniciaven el recorregut nocturn de la ciutat, o reprenien, en alguns casos, el de la nit anterior. I, en un terme mig, hi havia els qui buscaren algun lloc on poder seguir la tradició de menjar uns panells i unes castanyes, i beure un glop de moscatell o cava, abans d'anar a descansar.

El dia 1 de novembre tingué lloc el tradicional dinar de treball del Congrés. La festivitat del dia —sense classes, per tant— permeté encabir els congressistes en el menjador i el claustre de l'edifici central de la Universitat. Per expressa recomanació de la Comissió Organitzadora, l'àpat fou senzill, com requeria la situació, tenint en compte que a la tarda ens esperaven un grapat de sessions, i que al vespre ens reuniríem, sense presses, per sopar. El sopar del Congrés tingué lloc el mateix dia 1, al restaurant la Font de Nastasi, instal·lat als afores de la ciutat, en un indret ajardinat molt agradable i conegut dels lleidatans amics del bon menjar. Els trasllats d'anada i tornada es feren amb autocar.

La Paeria i la Diputació de Lleida es bolcaren en les seves atencions al Congrés i especialment als acompanyants, per als quals prepararen diverses activitats els dies 31 d'octubre i 1 de novembre. El programa inclogué una excursió —el 31, tot el dia— per la ruta del Císter, i una visita comentada a la Seu Vella de Lleida el dia 1 al matí. A més, reberen com a record diferents obsequis d'alguns dels llocs visitats.

El dia 2 de novembre la manca de son era palesa en les cares de molts congressistes; per sort per a la seva salut, el comiat s'apropava. Al migdia les autoritats —de Lleida, del Congrés i de la Universitat— feren cap a la Facultat de Medicina, on s'inaugurà una placa que recordarà a les generacions futures el Congrés celebrat a Lleida el 1996, de la mateixa manera que la placa instal·lada en el carrer de Cavallers el 1923 —i ara traslladada a la nova Facultat de Medicina— deixà constància que aquell any la ciutat acollí el Cinquè Congrés.

L'últim acte del Congrés fou un *Comiat amb música*, realitzat per dos joves artistes, Olga Guerrero, soprano i compositora, i Pere-Mateu Xiberta, pianista. Interpretaren cançons tradicionals i d'autors moderns, i també una cançó inèdita, basada en un text de Lull, composta per Olga Guerrero. Aquest recital (vegeu la p. 262) fou el tendre contrapunt a unes jornades intenses, que tornaran a repetir-se i omplir-se de ciència, cultura i humanitat en la propera celebració, el Setzè Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, que tindrà lloc l'any 2000.

Comiat amb música. La soprano Olga Guerrero, acompanyada pel pianista Pere-Mateu Xiberta, a la Sala d'Actes de l'edifici central de la Universitat de Lleida (2 de novembre de 1996).

Dinar de treball a l'edifici central de la Universitat de Lleida (1 de novembre de 1996).